

prima instanță – I.Botezatu
instanța de apel – A.Curdov, S. Starciuc, G.Colev,

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Savastin Fedora în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă Paruș Maria împotriva Fedorei Savastin privind încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 24 noiembrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Savastin Fedora și s-a menținut hotărârea judecătorești Vulcănești din 30 iunie 2015,

c o n s t a ț ă :

La 29 aprilie 2014 Paruș Maria s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Fedorei Savastin solicitând încasarea sumei de 17982,45 dolari SUA.

În motivarea acțiunii reclamanta a reiterat că la 08 septembrie 2008 a perfectat o procură pe numele Fedorei Savastin prin care i-a acordat dreptul de a ridica sume bănești de pe contul bancar deținut la Banca Comercială „Moldova Agroinbank” societate pe acțiuni.

Susține că aflându-se peste hotarele țării a telefonat o pe Savastin Fedora și a întrebat dacă a ridicat sumele bănești, la care ultima a confirmat recepționarea banilor.

La solicitările reclamantei de ai întoarce banii extrași din contul bancar pârâta a menționat că va restitui suma ridicată, însă mai târziu.

De asemenea, nici la somația înaintată nu a dat nici un răspuns referitor la întoarcerea datoriei.

Prin hotărârea judecătorești Vulcănești din 30 iunie 2015 s-a admis acțiunea înaintată de către Paruș Maria.

S-a încasat de la Savastin Fedora în beneficiul Mariei Paruș datoria în mărime de 17982,45 dolari SUA, convertiți în lei moldovenești la data executării, și cheltuieli de judecată în mărime de 7547,25 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond la 30 iunie 2015 Savastin Fedora a declarat apel nemotivat, iar la 27 iulie 2015 a depus apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii prin cererea de chemare în judecată înaintată de Paruș Maria, să fie scoasă de pe rol în temeiul art. 267 lit.c) Codul de procedură civilă.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 24 noiembrie 2015 a fost respins apelul depus de Savastin Fedora și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Vulcănești din 30 iunie 2015.

La 04 februarie 2016 Savastin Fedora a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 24 noiembrie 2015, prin care a solicitat, casarea acesteia și a hotărârii judecătoreiei Vulcănești din 30 iunie 2015 și emiterea unei decizii de respingere a acțiunii înaintate de către Paruș Maria.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare. Atât instanța de fond cât și instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, nefiind constatate toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Susține că instanțele investite cu judecarea fondului au admis încălcări de procedură. Instanța de apel nu a indicat obiectiile apelantului ce țin de faptul audierii reclamantului, ignorând acest argument. La judecarea apelului instanța s-a limitat la interpretarea unilaterală.

Menționează recurentul că i s-a îngrădit accesul la justiției și dreptul la un proces echitabil.

De asemenea susține că, reclamantul în instanța de fond a solicitat repunerea în termen, însă instanța de fond nu s-a expus și nici instanța de apel nu a verificat respectarea termenului de prescripție. Hotărârile instanțelor ierarhic inferioare sunt emise contrat practicii judiciare, instanța de apel neîntemeiat a considerat stabilite circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a cauzei, fără ca acestea să fie dovedite prin probe verdice și concludente.

Consideră că instanța de apel nu a dat o apreciere corectă probelor, a admis în calitate de probă acte notariale nule, cu termenul de prescripție expirat încă din anul 2013, iar acest fapt reprezintă o încălcare a prevederilor art. 252,255 Codul civil.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că recurentul au recepționat decizia instanței de apel la 11 decembrie 2015, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f.d.116), astfel instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul este depus în termen potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ,

nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Savastin Fedora nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Savastin Fedora se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari